

AKADEMIA MUZYCZNA IM. IGNACEGO JANA PADEREWSKIEGO W POZNANIU

Przedmiot:	DYRYGENTURA SYMFONICZNA		Punkty ECTS:	23
Koordynator przedmiotu:	prof. dr hab. Warcisław Kunc		Liczba godzin:	180
Wydział:	Wydział Kompozycji, Dyrygentury, Wokalistyki, Teorii Muzyki i Edukacji Artystycznej	Rodzaj zajęć:	wykład	
Instytut:	Dyrygentury	Forma studiów:	stacjonarne	
Kierunek:	Dyrygentura	Profil studiów:	ogólnoakademicki	
Specjalność:	Dyrygentura Symfoniczna	Język:	polski	
Poziom studiów	Studia I stopnia	Status przedmiotu:	Obowiązkowy/ moduł specjalistyczny	
Umieszczenie w planie studiów:				
Semestr I:	30 godzin, egzamin, 3 ECTS	Semestr II:	30 godzin, egzamin, 3 ECTS	
Semestr III:	30 godzin, egzamin, 4 ECTS	Semestr IV:	30 godzin, egzamin, 4 ECTS	
Semestr V:	30 godzin, egzamin, 4 ECTS	Semestr VI:	30 godzin, egzamin, 4 ECTS	

Prowadzący zajęcia	<p>prof. dr hab. Warcisław Kunc prof. dr hab. Marcin Sompoliński dr hab. Przemysław Neumann, prof. AMP dr Jakub Chrenowicz dr Jose M. Florencio</p>
Cele i założenia przedmiotu	<p>Celem kształcenia w ramach studiów licencjackich jest podstawowe opanowanie warsztatu dyrygenckiego, koniecznego do prowadzenia zespołów kameralnych, symfonicznych i wokalnoinstrumentalnych oraz zdobycie doświadczenia w wykonywaniu repertuaru w różnych stylach. Zajęcia mają na celu rozwinięcie jak najszerszego spojrzenia na problem wykonawstwa muzyki z punktu widzenia dyrygenta. Obejmuje on pamięciowe i muzyczne opanowanie repertuaru symfonicznego i koncertowego. W swoim zakresie obejmuje literaturę dotyczącą okresu przedklasycznego, klasycznego i wczesnoromantycznego repertuaru symfonicznego oraz wybrane problemy z repertuaru kolejnych epok.</p> <p>Zajęcia realizowane są głównie w towarzystwie 2 akompaniatorów, a głównym ich celem jest doskonalenie techniki dyrygenckiej. Studiujący również zostaną zapoznani z trendami wykonawczymi, zasadami współpracy i organizacją pracy w zespołach orkiestrowych. Równocześnie kształtowana będzie umiejętność nawiązywania artystycznego kontaktu indywidualnego i współpracy z solistami i zespołami oraz metody prowadzenia prób. Ważnym etapem pracy jest rozwój techniki dyrygenckiej obejmującej takie elementy jak: schemat, dynamika, auftakt, artykulacja i fraza.</p> <p>Do głównych założeń modułu należą:</p>

	<ul style="list-style-type: none"> • Przekazanie podstawowego zasobu wiedzy i umiejętności warsztatowych oraz artystycznych. • Osiągnięcie przez studenta umiejętności swobodnego i kreatywnego posługiwania się środkami przekazu artystycznego w obrębie specjalności, tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych, stosując różne środki ekspresji artystycznej. • Wspieranie studenta w jego dążeniu do intensywnego rozwoju w jego zasadniczej specjalności, wstępne ukierunkowanie na właściwą jego predyspozycjom dalszą specjalizację. • Przygotowanie studenta do podjęcia studiów II stopnia w obrębie specjalizacji. <p>Egzamin licencjacki jest dwuczłonowy. Składa się z przygotowania i zadyrygowania orkiestrą lub zespołem instrumentalnym co najmniej jednym utworem symfonicznym oraz egzaminu ustnego polegającego na zreferowaniu wylosowanego jednego z czterech zagadnień związanych z pracą dyrygenta.</p>
Wymagania wstępne	<ul style="list-style-type: none"> • Pozytywny wynik konkursowego egzaminu wstępnego. • Biegła znajomość zapisu nutowego, dobry słuch muzyczny z umiejętnościami transpozycji i czytania jednogłosowego w kluczach C, • wiedza na poziomie dyplomu szkoły muzycznej II stopnia z: harmonii teoretycznej i praktycznej, form muzycznych, kontrapunktu, instrumentoznawstwa, literatury muzycznej, historii muzyki, historii sztuki oraz umiejętność gry na fortepianie w stopniu podstawowym (ew. na drugim instrumencie w stopniu na poziomie dyplomu szkoły muzycznej II stopnia), • Znajomość języka obcego, • Umiejętność nawiązywania kontaktu i prowadzenia swobodnej rozmowy, elokwencja i interakcja.

TREŚCI PROGRAMOWE PRZEDMIOTU

Semestr I

- Teoretyczne poznanie pojęć związanych z techniką dyrygencką.
- Opanowanie podstawowych umiejętności dyrygenckich takich jak: auftakt, rodzaje schematów, formy pracy nad partyturą.
- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów klasycyzmu.

Semestr II

- Opanowanie technicznych umiejętności obejmujące procesy dynamiczne w utworze.
- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów klasycyzmu i okresu wczesnoromantycznego.

Semestr III

- Poszerzanie technicznych umiejętności dyrygenckich takich jak: wskazywanie artykulacji, pogłębianie niezależności rąk, czytelność i determinacji przekazywanych sygnałów.
- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów klasycyzmu i okresu romantycznego.

- Kształtowanie dobrych nawyków dotyczących techniki i postawy, umożliwiających operowanie ciałem w sposób najbardziej wydajny i bezpieczny (z punktu widzenia fizjologii).

Semestr IV

- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów klasycyzmu i XIX w.
- Poszerzanie technicznych umiejętności dyrygenckich takich jak: wskazywanie artykulacji, dynamiki, frazy, niezależności rąk, czytelność i determinacji przekazywanych sygnałów.
- Praca dyrygenta nad akompaniamentem. Współpraca z solistą.

Semestr V

Kształtowanie umiejętności nawiązywania artystycznego kontaktu indywidualnego i współpracy.

Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów klasycyzmu, XIX i XX w.

Wskazywanie kierunków dalszego rozwoju w oparciu o predyspozycję własnych możliwości.

Semestr VI

- Poszerzanie technicznych umiejętności dyrygenckich i dostosowanie środków przekazu artystycznego w celu osiągnięcia artystycznych zamiarów.
- Praktyczne wskazanie kierunków i sposobów rozwoju ruchowej techniki dyrygenckiej w oparciu o realizację programu symfonicznego obejmującego twórczość kompozytorów klasycyzmu, XIX i XX w.
- Kształtowanie odpowiednich zachowań związanych z występami publicznymi.

	Kod efektu uczenia się	EFEKTY UCZENIA SIĘ	Charakterystyka	
			II stopnia PRK	I stopnia PRK
W	D1_W02	Zna i rozumie podstawowy repertuar wymagany do pracy z zespołami, których specyfikę określa wybrana specjalność	P6S_WG	P6U_W
	D1_W03	Zna i rozumie elementy dzieła muzycznego, style i związane z nimi tradycje wykonawcze niezbędne do wyrażania własnych koncepcji artystycznych	P6S_WG	P6U_W
	D1_W07	Zna i rozumie powiązania i zależności pomiędzy teoretycznymi aspektami wiedzy muzycznej a praktycznym ich zastosowaniem w pracy dyrygenta	P6S_WG	P6U_W
	D1_W10	Zna i rozumie funkcjonowanie człowieka w aspekcie sprawności fizycznej i zdrowia	P6S_WG	P6U_W
U	D1_U02	Potrafi wykorzystać umiejętności dyrygenckie umożliwiające interpretację dzieł zróżnicowanych gatunkowo i stylistycznie	P6S_UW	P6U_U
	D1_U03	Potrafi wyrazić gestem oraz przekazać zespołowi oczekiwaną emocję zawartą w dziele muzycznym	P6S_UW	P6U_U
	D1_U04	Potrafi wykonać symfoniczny repertuar kompozytorów polskich	P6S_UW	P6U_U
	D1_U05	Potrafi korygować i udoskonalać własną technikę dyrygencką umożliwiającą w sposób najbardziej prawidłowy operowanie gestami i ciałem	P6S_UW	P6U_U

	D1_U19	Potrafi zastosować efektywne techniki ćwiczenia wykazując umiejętność samodzielnego doskonalenia warsztatu dyrygenta	P6S_UU	P6U_U
K	D1_K01	Jest gotów do analizy zebranych informacji oraz formułowania krytycznej argumentacji, a także podejmowania ciągłego rozwoju osobistego i pogłębiania kompetencji zawodowych	P6S_KK	P6U_K
	D1_K03	Jest gotów do inicjowania działań w zakresie szeroko pojętej kultury oraz samodzielną realizacją własnych koncepcji artystycznych	P6S_KO	P6U_K
	D1_K08	Jest gotów do jest gotów do odpowiedzialnego funkcjonowania w zróżnicowanym, międzykulturowym otoczeniu zawodowym	P6S_KO P6S_KR	P6U_K
	D1_K09	Jest gotów do efektywnego komunikowania się i życia w społeczeństwie	P6S_KR	P6U_K

Metody kształcenia	<p>wykład</p> <p>praca z tekstem i dyskusja</p> <p>analiza (studium) przypadków</p> <p>rozwiązywanie zadań artystycznych</p> <p>praca indywidualna</p> <p>praca w grupach</p> <p>prezentacja nagrań CD i DVD</p> <p>aktywizacja („burza mózgów”, metoda „śniegowej kuli”, konstruowanie „map umysłu”)</p> <p>uczenie się w oparciu o problem (PBL)</p> <p>inne metody stosowane przez prowadzącego</p> <p>kształcenie zdalne</p>
---------------------------	--

Metody weryfikacji efektów uczenia się	Wymagania końcowe – zaliczenie roku, forma oceny	Kod efektu uczenia się
	egzamin praktyczny (obserwacja wykonawstwa)	D1_W02; D1_W03; D1_W07; D1_W10; D1_U02; D1_U03; D1_U04; D1_U05; D1_U18; D1_K01; D1_K03; D1_K08; D1_K09

Forma i warunki zaliczenia przedmiotu	Warunki zaliczenia:	<p>Warunkiem zaliczenia przedmiotu jest:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. minimum 80% obecności na zajęciach i czynny udział studenta w zajęciach własnych oraz udział bierny w zajęciach kolegów z klasy profesora prowadzącego zajęcia; 2. Systematyczna praca i pamięciowe opanowanie przerabianego na zajęciach materiału; 3. Rozwój techniki i świadomości dyrygenckiej. 4. Zaliczenie w semestrze kolokwium sprawdzającego umiejętności techniczne (jedno w ciągu roku akad.).
	Warunki egzaminu:	<p>Student przystępując do egzaminu musi posiadać zaliczenie przedmiotu. Egzamin w semestrze odbywa się przy akompaniamencie fortepianów, może również podczas próby z orkiestrą lub w innej formie zaakceptowanej przez Katedrę Dyrygentury Symfonicznej i Operowej. Formę i zasady oceniania egzaminu ustalają pracownicy samodzielni będącymi członkami komisji egzaminacyjnej. Podczas egzaminu na IV lub V semestrze student oprócz pozycji orkiestrowej prowadzić powinien jedną część akompaniamentu, klasycznego koncertu solowego z udziałem solisty.</p> <p>Student kończąc studia egzamin dyplomowy odbywa w ramach Koncertu z orkiestrą lub zespołem muzycznym. Egzamin dyplomowy ocenia komisja egzaminacyjna powołana przez dziekana wydziału.</p>

NAKLAD PRACY STUDENTA		Liczba godzin:	Punkty ECTS:
Godziny realizowane przy udziale nauczyciela akademickiego		180	23
Liczba godzin samodzielnej pracy studenta		510	

Literatura podstawowa

Barenboim D. Everything is Connected. Phoenix, Berlin 2008.
 Barenboim D., Said E. Paralele i paradoksy. PIW, Wwa 2008.
 Boult A. O sztuce dyrygowania. (Thoughts on Conducting.), London 1963.
 Edler F. Karajan. Felberg SJA, Wwa 1999.
 Florencio J. Prawykonanie utworu współczesnego w perspektywie koncepcji interpretacyjnej dyrygenta. Praca doktorska AM Poznań 2018.
 Harnoncourt N. Muzyka mową dźwięków, Fundacja Ruch Muzyczny, Wwa 1995.
 Harnoncourt N. Dialog muzyczny, Fundacja Ruch Muzyczny, Wwa 1999
 Jaworski L. Podstawy techniki dyrygowania, UMCS, Lublin, 2003.
 Lebrecht N. The Maestro Myth. Great Conductors in Pursuit of power. Simon&Schuster, Londyn 1991.
 Shemet Y. Wybrane zagadnienia techniki dyrygowania według metod kształcenia Vladimira Kutluyeva i Ilyi Musina, Praca magisterska AM Poznań 2018.
 Weingartner Felix O dyrygowaniu, PWSM Katowice 61

Literatura uzupełniająca

Marczykowa I. Stefan Marczyk we wspomnieniach Żony i Przyjaciół. Printshop Szczecin 2005.
 Sachs H. Toscanini. PIW, Warszawa, 1988.
 Wiłkomirski K. Wspomnienia. PWM, Kraków, 1971.
 M. Drobner, Analogie i dysparycje układu zjawisk świetlnych i dźwiękowych, [w:] „Prace Katedry Teorii PWSM” 6, Kraków 1970, s. 44.

Biblioteki wirtualne i zasoby on-line (opcjonalnie)

Koncerty i nagrania różnych wykonawców zamieszczone na YouTube, Spotify.